

איבני יודיע אם מישוה — אולי זכ סרן המוסחה לבנון אלה — כבר עמד על הסב ליש ש ינא, שמה של העיר הקלאסית? לבטלות בשירופוטמוגו של באולק, מי יודע עיר לישטיגאי, איננו מען לשער של יש — סינא זו היא שרוד פליטה של פאליש — סינא, ורק זאת כן אענו לאמר, שאילו זמם ביאלק לראותנו בימים אלה, ביהוד בתוכם ההתנגדות המפלגתית היה אולי כותב פזמון סטירי חריף ומצרף לחרוז, "לישטיגאי" — בהרבה אשכנזי כפזמון כולו — את ה"מדינה".

ולעניינו נוספת רק בבית הראשון: יש בה מניין בעליבתים ורצון גום עם מרצע. וחיט מטלא שחום העין פליט צבאות יוקאלי — ובוכותם כל העיר רצאת טלאי על גבי טלאי.

ורא שהפזמון הסטירי כולו מכוון לבטלותן של עיריות הגולה, אלא אז עקא שני אנו יכולים לאמר שנוכחנו למסגרתו הממלכתית נקים ורוצנים למשע מהדעים השוליים של העיריה הסבלת, לפעמים נראה שהעלמו לבנו את הארות שהיו בה אך הקפדו לישול אעגד את הצללים. וקראי מה: אי נברוך מצאע שהוא הדין לגבי דברי הגוים: למעו מן ההקטלוקים שבהם ואנו משיבים להעלות ברה מה שאצלם חוקא הווקע פרע כבר פזמן בחכמת הנסיון.

כי נלכה נשבעה אל מדינה לישטיגאי שלנו פיום הזו.

א מניין בעליבתים, מניין מפלגות לנו מה, אם כי רבות מן — ולא דוקא ההלתי-פוליטאיות? והן נבדד בעליבתים אף רק בעליו רמיש רב ומקדימים כמה שכתוב בכל קאפיטאלי, כי אם עדי יותר מנחיה נפשית בעלי סניכולוגיה בעלי-ביתית קונטרבולציונית סימטית של מי שיש לו הרבה מה לאבד מרוץ לבילים, ולמען המה" הזה רבים מאוד העקרונות הממלתיים בעקרונות כש מובד על... כנסיה לקואליציה, שמעט לישו לעקרונות, ועליהן, על מלגות אלו, חל הרבה מאד מה שנטא, ממה שנצף בשום לשונו של ביאלק.

מיהיה החייט המטליא?

מאת ד"ר ישראל אלדר

שלנו בכל הגדולה כתנועת גאולה משיחית חסרת-תקדים, ובכל האימה, שבסכנה החורבן החדש, (כל אפחה קול שסן, לשון כמובא יום הקיעה וסחיתת קול שסן), נראה לנו כל עניין זה היתוס כיום מקום בראש תנועות ישראל ומעסיק את לבות מרבית מעוזי האומה הזמירנה, כנרוסקה שרק תזוירו של ביאלק כעוד לישטיגאי נאה לה כביטוי.

כי הזה ראו נא ראו מה מתחיל אצלנו בחיות זאת של הרכבת ממשלה את הרכבת יחודיות, אף גדול בעלי העמיון שבנביאים, ויחזקאל, לא יכול היה להעלות מעשה מרכבה אשה כזה, מרקבה אשר כזה גם יחזקאל וראה מרכבה מוכרכת במדינות שונות, יש מי נשר, יש מי אריה, יש מי שער יש מי אדם, אולם ישנה רוח אחת המוליכה את כולם לכיוון אחד, ואילו על כזה כבר זה שלנו מה העילות הוא לגמרי לאצלה, לגמרי לא האומני כלכך, והמרכבה ויחיותה משונות ביותר.

מי זה אומר שהאיכה המשותפת למפאיי היא שהרכיבה ציור מרובע זה של דתית וליברא לים ולאחיי-ופסיס היותם מרכבה אחת, אולם מחר אולי — כפי שבמשיבים — התחנף עליהם ש"חרות" באופן חמישי לעגאי? יתר וכוון יהיה לאמר שלא האיכה לעגאי? עשהו אותה, כי אם להפך: גיט חמישי של מפאיי, הוא שפעל זאת, על מנת לגביא את יריביה עד לאבסורד, עד גיוחן, נראה שנוגדת איוון סניכולוגיה ואיוון לוגיקה מיוחדים בשביל עסקנים פרלמנטאריים שלנו, כמו שיש לכל מחוק חוקים פנימיים משלו, שהיו כאן כל מרובע עד בחביתית ירד נכנס אז בהכשעה הרשמיים של גיטא ממשלה, שיש וקצות מת' אחדים למעט, כי מרובע ממש בחיות משרתת תפת המתנה חנאים משותפים להקמת ממשלה ויאף לחתיקת חוקה.

ובין לא אבין את מזהותה של שותפות זאת, לא אבין מה לשון משותפה של לאיש תנועה דתית, הרצה להשיל את תורת ישראל על הקיעה וסחיתת קול שסן, לאיש תנועה המדינה עם אנשי לאחיי-הכופרים בעיקר, הרואים בדת אופיוס ורעל וראקציה וכל דע והם נלחמים נגד כפייה דתית וכעד גדול חזירים וכעד תנועה ציבורית בשבט, אף ביהר חירותות וקאות מידודיים-וידיהם-מתפלגות שותפים ששמשאל, מפיס, או שטא עניין זה של מיעוט ישראל עיף תורת משה אלו כלל עוקר בפסלנה הדתית-לאומית, כי אם דבר ששל, מכל מקום ספל יותר מעניין האחרים טסל למפאיי בממשלה, או עניין פיקוח הכנסת המנוגדת הזאת ולרועות דהלי? והאם לא ברור דהוא לאנשי מפאיי שמשלה שבה לא ישתתפו מפיס ולאחיי-ע והרי יש נטייה בפיסאיי וביחוד באופו של בן-גוריון להרכיב ממשלה כזאת — יש יותר סיכויים להגשים העקרונות דתיות רבת מאשר בהשגים שבה תחתפנה שתי מפלגות אנטי-דתיות אלו? בלי מלפולים ובלי פשטייער הכיסיטיים: כן או לא? יותר או פחות סיכויים לעניני דת?

ומה פתאום אחרת האהב עוררת מצד מפאיי למפלגת ה"ברונגות" של ספיר וברנשטיין? רק אחתול היה זה אחד הסממנים החריפים ביותר נגד מפאיי, שהיו שאפת לתופות של ספיר וברנשטיין אוניו הפולקלי ר"ל, ולתפוע פתאום חיות אהם נגד מפאיי! והרי ישנן בין הליבראליים היום גם כאלה שבחיות אחרת, לא מעמדיה, בחיות הערבית, שאף היא צמור נשעה של מפאיי, קרובים הם מאוד, לא רק למפאיי סתם, כי אם לברגורין האקטיביסט; וכי לא פרק ברגורין היה איש שרשד מתחיל מנעז? ואם תאמר מילא, ציגוי כללי, טול את הררי, הפרוגרסיבי, וכי אין הוא מנוגד חריף ביותר להחרוז של מליטס, ואין צריך לאמר שרוכס הכביצע של הליבראליים מנגונים בחריפות לייטראליים, אם כן גם פזמון הליבראליים הם בעלי ברית מפקפק וחרוטי נא ערוה בעצם עשרת ימי התפתוח.

ביותר של מפאיי המתקדמת, הניטראליסטיה, הוועקת חסם המאמי בן-גוריון הכסיס בניירוק להחרוז מליטס ולא הוודע לקניו על תוכנית זאת שהיא טנטט מפאיי, אלא מאי? גם כאן מלחמת מעמדות והכל נייטראליים — טפסו, שינוי מדינות לגבי ערבים ופליטים — שטות, כל אלה טפל שבטפלים, על אלה אפשר לוחרר בבריות עם הברונגות הדתיות, אולי אף עם ה"לאומנות הפאשיסטיה" של "חרות" ולבלד ללמד לקח את מפאיי, "לסדר" אותה?

וכמוכן, שאלה וי מוסבת בהיפוכה גם לצד השני, ובתכלית הפשטות: אותם הדברים העיקריים שעליהם נלחמו הליבראליים: ליבראלי ליוצאי של המסק, יתר ויומה חופסית קפרי-סליסית בכלכלה, הלאמת קופות חוליה, הגדלת המער בכפרים של אקומאיי, כל אלה, באיוון ממשלה יותר קל להשיג בהם השגים ממש, בממשלה עם מפאיי ולאחיי-ע או בלעדיתם? אני מונה אל השכל הפשוט והבריא של כל קורא, ודורש תשובה מפורטה וברורה: אם באמת רוצים אתם בדברים אהם — שאני הכותב דוקא יוצא מנקבלם, מכל מקום לא כולם — מדי מפאיי ולאחיי-ע תקבלו? אתם אם בגללם, אם מאימתם הרתעת אפילו מפאיי להגשים גם כשהיא מכריה בעצמך, גם שבן-גוריון היה רוצה להליאית את... שירותיו הבריות ואחרים רוצים להגדיל את הפער בשכר, האם גם באמת בחירות בהסחרות הם הנמנים לעשות זאת?

ושמא לא די בכל האנדרונגניסיס האלה, האם לא ברור שרק שלוש השאי של אלמנט זה הוא שינע לאיש ששן לצרף אל הארבעה גם את "חרות" ופי יודע מיהו הפאשיסטיק שב"תוככי" "חרות" אשר היות את "חרות" לקבל את ההומנו... כדי להגדיל אנדרומטיה, כדי להגביר את הגעמלדער, כדי לכלכל את השטן — אם לומר בשלשון הקישות של רצח משנה — פי

רציונאליה, הוא יפרוש לו לשה-בוקר להת עמק בבודא-וינוח את מלאכת השלום למשה שרת שבמתק שפתיים מהבר אש ומים, וזאת תהיה ממשלה ברוק לשעת ההכרעות?

איך מניין בעלי-בתים היפזונותים נבנים נאמי איש איש לטלאי שיורפעי ויבלטו במדת האפשר במקום מובדל על חוור גדול ככל האפשר על מלכוש האומה, ושמא היה לנו נמשך אחד שבו היו מיהו אחדיים, ונשכח עדות ולמנוח, אין, דעת המניין הוא נזה מכך הם משתוקקים להקים מעוצות חדשות, מין הסמל ככנסת-ווסא נוסף לממשלה שהתהיה כנסת-רובה, זה אם תורכב מקיר אל קיר על ליסוד הנוגעת חרוב לשעת הרום, כי אם על יסוד אחוים של בחירות.

בראיון שנתן בן-גוריון ערב ראש השנה הוא מצא לנחוץ בין היתר להכניס לחוון העתיד שלו — בעוד המש עשרה שנה — משטר דימוקראטי בבית המועצות, נראה-לי משטב היה אילו היה מסתפק לגבי בריה"מ בהעבת תהלת השחרור היהודים מנכות ולהיתר קיר על יסוד המשטר הליטיס עצמם, ביותר שבעה שהוא יודע שייחבן גם משטר קומוניסטי וגם היתר עליה, הוא לא פרט אם כוונתו שברוסיה יהיה משטר יומי קראיס כמו רוסיה או דומיפלגתי כמו בארה"מ, השנית לא רצויה בשטחים רבים, כקולקטיב, גם כנוף רוסי לאומי, אינם הוכחה שהמטרה איננו יעילי, אז שהוא מסוכן לאמיים בהתפר-רות מביא ומזוץ כיוון זה שלנו, על-כן לאחר שיש להשיל ספק רב בתבונה שבמחן עצונה, מותר להשיל ספק כפול ומרובע בכל שנוצח אלו טרבות זה לאיך בה מתחוללת הפהכה.

ואם שבאמת נשאיר את מנת העצות לכל אותם הבטלנים של לישטיגאי שהיו וישבים מאחורי הגמור בבית המדרש ומסוריים את העולם אילו הם היו נפוליאון או וילהלם קיסר, ויבסח ענייני היסב בלישטיגאי זו שלנו שבו תיהפך חילתה שוב לפלישטינא כרצון אריבים ובכותונתם כלל בעוד אז עוסקים בספורי בכוונות של מניין בעליבתים לישטיגאי. ומ יודע מה שנה נגרות עליהו השתא בימים נוראים אלה כשאין לברושנו נגור לפי מידת הצורך והיכרח של פזמון מה, כי אם לפי שירות מפאיי המלמט.